

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

14 листопада 2016 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 1897/гп-16

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі колегії:

головуючого – Тітова Ю.Г. (доповідач),

членів Комісії: Заріцької А.О., Луцюка П.С., Макарчука М.А.,

розглянувши дисциплінарну справу, відкриту стосовно судді Корольовського районного суду міста Житомира Колупаєва Валерія Вікторовича за окремими ухвалами апеляційного суду Житомирської області від 18 червня 2015 року та 23 лютого 2016 року,

встановила:

У червні 2015 року та березні 2016 року до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України надійшли окремі ухвали апеляційного суду Житомирської області від 18 червня 2015 року та від 23 лютого 2016 року щодо поведінки судді Корольовського районного суду міста Житомира Колупаєва В.В., яка може мати наслідком притягнення його до дисциплінарної відповідальності.

В окремі ухвалі від 18 червня 2015 року апеляційний суд Житомирської області зазначив, що суддя Колупаєв В.В. під час розгляду цивільної справи № 296/11757/14-ц за позовом Ковальчука В.С. до Публічного акціонерного товариства «Банк Столиця» (далі – ПАТ «Банк Столиця»), Боуринг Трейдинг ООО (Bowrin Trading OU), (далі – Боуринг Трейдинг ООО) про захист прав споживача в порушення вимог статті 151 та частини восьмої статті 153 Цивільного процесуального кодексу України (далі – ЦПК України) безпідставно забезпечив позов, що призвело до порушення прав юридичної особи – Боуринг Трейдинг ООО.

В свою чергу в окремі ухвалі від 23 лютого 2016 року суд апеляційної інстанції вказав на значну кількість порушень норм чинного законодавства, допущених суддею Колупаєвим В.В. під час розгляду справи № 296/6896/15-ц

за позовом Курілова Г.М. до приватного нотаріуса Ужгородського міського нотаріального округу Закарпатської області Кішкіна Д.В., треті особи: Товариство з обмеженою відповідальністю «ЮССАМ» (далі – ТОВ «ЮССАМ»), Товариство з обмеженою відповідальністю «УКР-ТПВ-СЕРВІС» (далі – ТОВ «УКР-ТПВ-СЕРВІС»), про захист прав споживача та за зустрічним позовом ТОВ «ЮССАМ» до Курілова Г.М. про визнання права власності на майно.

Апеляційний суд вважає, що за сприяння судді Колупаєва В.В., який не перевіряв належності та допустимості доказів у справі, відбулося рейдерське захоплення нерухомого майна Товариства з обмеженою відповідальністю «Побужський феронікелевий комбінат» (далі – ТОВ «Побужський феронікелевий комбінат»).

Також в окремій ухвалі від 23 лютого 2016 року зазначено про порушення суддею Колупаєвим В.В. в процесі розгляду справи № 296/11757/14-ц вимог частини другої статті 109 ЦПК України, яке полягає у прийнятті до розгляду позову Ковальчука В.С. до Боуринг Трейдинг ООО, яке не розташоване в межах територіальної підсудності Корольовського районного суду міста Житомира.

Апеляційний суд Житомирської області доводить викладене в окремих ухвалях до відома Вищої кваліфікаційної комісії суддів України з метою проведення перевірки та відповідного реагування.

У дисциплінарних провадженнях, порушених за зазначеними окремими ухвалями, відповідно до статті 95 Закону України від 07 липня 2010 року № 2453-VI «Про судоустрій і статус суддів» (у редакції від 12 лютого 2015 року, далі – Закон № 2453-VI) проведено перевірку даних про наявність підстав для відкриття дисциплінарної справи та притягнення судді Колупаєва В.В. до дисциплінарної відповідальності.

За результатами проведених перевірок членами Комісії, у провадженні яких перебували зазначені дисциплінарні провадження, підготовлено висновки, на підставі яких рішеннями Комісії від 23 лютого та 20 липня 2016 року № 494/дп-16 та № 1459/дп-16 відповідно стосовно судді Колупаєва В.В. було відкрито дисциплінарні справи, які 24 жовтня 2016 року рішенням Комісії № 1871/дп-16 об'єднано в одне дисциплінарне провадження для подальшого розгляду.

Вирішуючи питання про порядок розгляду дисциплінарної справи, Комісія виходила з такого.

30 вересня 2016 року набрав чинності Закон України «Про судоустрій і статус суддів» № 1402-VIII у редакції від 02 червня 2016 року (далі – Закон № 1402-VIII).

Згідно з положеннями, передбаченими абзацом другим пункту 31 розділу XII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону № 1402-VIII, у разі, якщо на день набрання чинності цим Законом Вищою кваліфікаційною комісією суддів України прийнято рішення про відкриття дисциплінарної справи, така справа розглядається колегіями Комісії, визначеними за її рішеннями, у порядку, що діяв на день відкриття дисциплінарної справи. Ухвалюючи рішення за результатами розгляду таких дисциплінарних справ, Вища кваліфікаційна комісія суддів України застосовує дисциплінарні стягнення, визначені цим Законом.

Отже, на виконання зазначених вимог Комісія здійснює розгляд дисциплінарної справи у порядку, передбаченому Законом № 2453-VI.

Суддя Колупаєв В.В. про дату, час і місце розгляду дисциплінарної справи повідомлений належним чином.

На засідання Комісії суддя повторно не з'явився, повідомивши листом від 09 листопада 2016 року № 27492 про неможливість прибуття на засідання, в якому також просив розглянути справу за його відсутності.

Розглянувши дисциплінарну справу, заслухавши доповідача та проаналізувавши зібрані матеріали, Комісія встановила таке.

Указом Президента України від 27 червня 1996 року № 484/96 «Про призначення суддів» Колупаєва В.В. призначено на посаду судді Корольовського районного суду міста Житомира.

Постановою Верховної Ради України від 07 червня 2001 року № 2521-III «Про обрання суддів» Колупаєва В.В. обрано суддею Корольовського районного суду міста Житомира безстроково.

Також Комісія встановила, що у грудні 2014 року до Корольовського районного суду міста Житомира звернувся Ковальчук В.С. з позовом до ПАТ «Банк Столиця» про захист прав споживача.

В межах цих вимог, як встановив апеляційний суд Житомирської області, позивач просив замінити управителя Фонду інвестування будівництва багатопверхового житлового будинку, розташованого за адресою: проспект Перемоги, 26, секція 1 в м. Києві, (далі – Фонд) «Столиця-8» з ПАТ «Банк Столиця» на ПАТ «УнікомБанк» та зобов'язати ПАТ «Банк Столиця» передати документацію та кошти оперативного резерву Фонду новому управителю. Зазначене свідчить, що зміст позову Ковальчука В.С. не стосувався захисту його прав, як споживача, а тому підлягав розгляду у суді за місцезнаходженням юридичної особи відповідно до правил територіальної підсудності справ за місцезнаходженням відповідача (стаття 109 ЦПК України.).

Проте суддя Колупаєв В.В. прийняв цей позов до розгляду та відкрив провадження у справі за № 296/11757/14-ц.

У квітні 2015 року Ковальчук В.С. звернувся до суду із заявою про збільшення позовних вимог, в якій просив стягнути з Боуринг Трейдинг ООО за незаконно використане авторське право компенсацію у розмірі 60 900 000 грн. Водночас Ковальчук В.С. просив терміново, без виклику сторін, задовольнити клопотання про забезпечення позову та постановити ухвалу, якою накласти арешт на майнові активи Боуринг Трейдинг ООО, а саме: вологу окислену нікелеву руду у кількості 200 тис. м.т., готовий продукт (феронікель ФН-20Р, технічні умови ТУ У 27.3.-31076956-010:2011) розташованих на складах ВАТ «Побужський феронікелевий комбінат» у кількості 7 тис. м.т.; вологу окислену нікелеву руду у кількості 72 тис. м.т. та готовий продукт (феронікель ФН-20Р, технічні умови ТУ У 27.3.-31076956-010:2011), які розташовані на складах ДП «Іллічівський морський торговельний порт». Заборонити ПрАТ «Київ-Дніпровське міжгалузеве підприємство промислового залізничного транспорту» передавати будь-яким юридичним та фізичним особам готовий продукт (феронікель ФН-20Р, технічні умови ТУ У 27.3.-31076956-010:2011) та вологу окислену нікелеву руду, яка знаходиться у їх розпорядженні та належить Боуринг Трейдинг ООО.

Суддя Колупаєв В.В. ухвалою від 17 квітня 2015 року прийняв вказану заяву до розгляду та задовольнив вимоги про забезпечення позову.

У травні 2015 року Ковальчук В.С. подав до суду заяву про залишення позову в частині стягнення з Боуринг Трейдинг ООО грошових коштів без розгляду.

Керуючись пунктом 5 частини першої статті 207 ЦПК України, суддя Колупаєв В.В. ухвалою від 19 травня 2015 року позов Ковальчука В.С. залишив без розгляду та відповідно до частини шостої статті 154 ЦПК України скасував заходи його забезпечення.

Встановлені обставини підтверджуються окремою ухвалою апеляційного суду Житомирської області від 18 червня 2015 року та поясненнями судді, які містяться у матеріалах дисциплінарної справи.

У цивільному судочинстві розгляд справи здійснюється із дотриманням принципу диспозитивності, згідно з яким суд розглядає цивільні справи не інакше як за зверненням фізичних чи юридичних осіб, поданим відповідно до ЦПК України, в межах заявлених ними вимог і на підставі доказів сторін та інших осіб, які беруть участь у справі (частина перша статті 11 ЦПК України).

Норми частини другою статті 31 ЦПК України визначають право позивача протягом усього часу розгляду справи збільшити або зменшити розмір позовних вимог, відмовитися від позову.

Установлені у дисциплінарній справі обставини свідчать, що заява Ковальчука В.С. про збільшення позовних вимог не стосувалася предмета

позову, який перебував на розгляді у суді, а також прав та обов'язків учасників цього процесу. Фактично Ковальчук В.С. звернувся до суду з новим позовом, який не підлягав розгляду в межах цивільної справи № 296/11757/14-ц.

Проте суддя Колупаєв В.В., який має тривалий стаж роботи на посаді судді, не відмовив у прийнятті заяви Ковальчука В.С. та без жодних правових підстав прийняв її до розгляду.

Згідно з правилами територіальної підсудності, визначеними частиною другою статті 109 ЦПК України, позови до юридичних осіб пред'являються в суд за їхнім місцезнаходженням. Оскільки Боуринг Трейдинг ООО не розташоване в межах територіальної підсудності Корольовського районного суду міста Житомира, позовні вимоги Ковальчука В.С. до цієї юридичної особи не підлягали розгляду у зазначеному місцевому суді. Отже, прийнявши до розгляду позовні вимоги Ковальчука В.С. до Боуринг Трейдинг ООО, суддя Колупаєв В.В. допустив порушення правил територіальної підсудності.

Частиною першою статті 151 ЦПК України визначено право суду на підставі заяви особи, яка бере участь у справі, вжити передбачені Кодексом, заходи забезпечення позову.

Забезпечення позову допускається на будь-якій стадії розгляду справи за умови, що невжиття таких заходів утруднить чи зробить неможливим виконання рішення суду (частина третя статті 151 ЦПК України).

Отже, такі процесуальні дії суду спрямовуються на гарантування виконання судового рішення у випадку задоволення позовних вимог, як невід'ємної складової процесу здійснення правосуддя, направленої на реалізацію ухваленого судового акта.

Верховний Суд України у пункті 4 постанови від 22 грудня 2006 року № 9 «Про практику застосування судами цивільного процесуального законодавства при розгляді заяв про забезпечення позову» зазначив про те, що, розглядаючи заяву про забезпечення позову, суд (суддя) має з урахуванням доказів, наданих позивачем на підтвердження своїх вимог, пересвідчитися, зокрема, в тому, що між сторонами дійсно виник спір та існує реальна загроза невиконання чи утруднення виконання можливого рішення суду про задоволення позову; з'ясувати обсяг позовних вимог, дані про особу відповідача, а також відповідність виду забезпечення позову, який просить застосувати особа, котра звернулася з такою заявою, позовним вимогам.

Суддя Колупаєв В.В. всупереч вимогам статей 151–153 ЦПК України, які визначають підстави, види забезпечення позову та порядок розгляду судом такої заяви, а також всупереч сталій судовій практиці застосування цих процесуальних норм, прийняв рішення про забезпечення заявлених з порушенням порядку, визначеного Кодексом, вимог Ковальчука В.С. до

Боуринг Трейдинг ООО, яке не було учасником судового процесу, наклавши арешт на сировину та готову продукцію останнього.

Безпідставність вимог позивача до Боуринг Трейдинг ООО та дій судді щодо забезпечення позову підтверджує і той факт, що у травні 2015 року суддя Колупаєв В.В. на підставі заяви Ковальчука В.С. прийняв рішення про залишення без розгляду його позовних вимог до Боуринг Трейдинг ООО та скасував вжиті судом заходи забезпечення позову.

Таким чином, суддя Колупаєв В.В. прийняв до розгляду вимоги фізичної особи, подані з порушенням визначених ЦПК України вимог, та вирішив питання про їх забезпечення, що призвело до втручання у господарську діяльність юридичної особи та обмеження її права власності.

Також під час проведення перевірки Комісія встановила, що у провадженні судді Корольовського районного суду міста Житомира Колупаєва В.В. перебувала цивільна справа № 296/6896/15-ц за позовом Курілова Г.М. до приватного нотаріуса Ужгородського міського нотаріального округу Закарпатської області Кішкіна Д.В., треті особи: ТОВ «ЮССАМ», ТОВ «УКР-ТПВ-СЕРВІС», про захист прав споживача, та за зустрічним позовом ТОВ «ЮССАМ» до Курілова Г.М. про визнання права власності на майно.

За результатами заочного розгляду справи суддя Колупаєв В.В. 24 листопада 2015 року ухвалив рішення, яким відмовив у задоволенні первісного позову, а зустрічний позов задовольнив.

ТОВ «Побужський феронікелевий комбінат», яке не брало участі у справі, оскаржило заочне рішення до суду апеляційної інстанції з огляду на вирішення судом питань щодо нерухомого майна, власником якого воно є.

Апеляційний суд Житомирської області рішеннями від 23 лютого 2016 року скасував оскаржуване рішення місцевого суду та постановив нові, якими закрит провадження в частині позовних вимог Курілова Г.М. про визнання дій нотаріуса незаконними і зобов'язання скасувати реєстрацію права власності. Відмовив у задоволенні зустрічного позову ТОВ «ЮССАМ», а у задоволенні решти первісних позовних вимог Курілова Г.М. відмовив з інших підстав.

Під час перевірки законності рішення суду першої інстанції апеляційний суд Житомирської області встановив, що протягом травня – червня 2016 року до Корольовського районного суду міста Житомира зверталася фізична особа з позовами щодо нерухомого майна, розташованого в населених пунктах Голованівського району Кіровоградської області. Ці позовні матеріали надходили до проваджень суддів зазначеного суду, окрім судді Колупаєва В.В., проте поверталися позивачу.

23 червня 2015 року до вказаного суду було подано одночасно два позови щодо захисту прав споживача, один з яких суддею Бондарчуком В.В. повернено з підстав невідсудності, а другий позов – Курілова Г.М. до приватного нотаріуса Ужгородського міського нотаріального округу Закарпатської області Кішкіна Д.В., суддею Колупаєвим В.В. прийнято до розгляду (справа № 296/6896/15-ц) та відкрито провадження.

Як встановив суд апеляційної інстанції, зміст вимог Курілова Г.М. стосувався дій приватного нотаріуса щодо реєстрації речового права юридичної особи на майно. Жодних обґрунтувань вимог щодо порушення його прав як споживача, а також доказів на їх підтвердження позовні матеріали не містили. Такі дії Курілова Г.М. були спрямовані на забезпечення розгляду позову без оплати судового збору та за територіальною підсудністю у Корольовському районному суді міста Житомира.

Суддя Колупаєв В.В., ухвалюючи рішення про відкриття провадження у справі, не надав належної оцінки відповідності позову Курілова Г.М. вимогам статті 119 ЦПК України. Внаслідок чого позов, поданий без дотримання порядку, встановленого процесуальним законодавством, був прийнятий до розгляду суду.

Відповідну ухвалу про відкриття провадження у справі суддя Колупаєв В.В., порушуючи вимоги частини другої статті 2 Закону України «Про доступ до судових рішень», пункти 3, 10 Порядку ведення Єдиного державного реєстру судових рішень, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25 травня 2006 року № 740, не вніс до Єдиного державного реєстру судових рішень. Внаслідок цього ТОВ «Побужський феронікелевий комбінат» було позбавлене можливості взяти участь у справі як особа, права якої можуть бути вирішені.

Продовжуючи порушення вимог процесуального законодавства у справі, суддя Колупаєв В.В. всупереч вимогам статей 114, 123, 124 ЦПК України прийняв до розгляду «зустрічний» позов ТОВ «ЮССАМ» про визнання права власності на нерухоме майно, розташоване в Кіровоградській області, від особи, яка не є відповідачем у первісному позові, а також без підтверджуючих документів про сплату судового збору.

Зазначені обставини підтверджуються окремою ухвалою від 23 лютого 2016 року.

Частиною другою статті 92 Закону № 2453-VI передбачено, що скасування або зміна судового рішення не тягне за собою дисциплінарної відповідальності судді, який брав участь у його ухваленні, крім випадків, коли порушення допущено внаслідок умисного порушення норм права чи неналежного ставлення до службових обов'язків.

Як встановив апеляційний суд Житомирської області, суддя Колупаєв В.В., ухвалюючи рішення у цивільній справі № 296/6896/15-ц, обґрунтував його доказом (договір про розірвання договору купівлі-продажу від 23 березня 2015 року), який відсутній у матеріалах справи, та не підписаним й належним чином не завіреним рішенням господарського суду Львівської області від 01 грудня 2009 року.

Окрім цього, апеляційний суд встановив, що судові рішення, на підставі яких відбулася реєстрація права власності на спірне майно за ТОВ «ЮССАМ», є підробленими, про що свідчить відкриття за цим фактом кримінального провадження. Власником зазначеного майна з 2000 року є саме ТОВ «Побужський феронікелевий комбінат». Вказані обставини підтверджено рішенням господарського суду Кіровоградської області від 18 вересня 2015 року, ухваленим у справі № 912/2177/15 та залишеним без змін постановою Дніпропетровського апеляційного господарського суду від 27 жовтня 2015 року.

Встановлені апеляційним судом факти свідчать про порушення Колупаєвим В.В. вимог статті 212 ЦПК України щодо оцінки належності та допустимості доказів, їх достовірності під час вирішення справи.

Таким чином, сукупність істотних порушень вимог процесуального законодавства, допущених суддею Колупаєвим В.В. на стадіях відкриття провадження у справі № 296/6896/15-ц, її судового розгляду, свідчить про неналежне ставлення судді до службових обов'язків та є підставою для притягнення його до відповідальності за скасування ухваленого ним судового рішення.

Професійними правилами поведінки судді, встановленими Кодексом суддівської етики, затвердженим XI черговим з'їздом суддів України 22 лютого 2013 року (далі – Кодекс), визначено, що суддя повинен бути прикладом неухильного додержання вимог закону і принципу верховенства права, присяги судді, а також дотримання високих стандартів поведінки з метою зміцнення довіри громадян у чесність незалежність, неупередженість та справедливість суду (стаття 1 Кодексу).

Правила поведінки під час здійснення правосуддя зобов'язують суддю здійснювати судочинство в межах та порядку, визначених процесуальним законом, і виявляти при цьому тактовність, ввічливість, витримку й повагу до учасників судового процесу та інших осіб (стаття 8 Кодексу).

Стандарти етичної поведінки суддів, визначені у Бангалорських принципах поведінки суддів, передбачають, що, дотримуючись принципу чесності та непідкупності, суддя має демонструвати поведінку, бездоганну навіть з точки зору стороннього спостерігача. Спосіб дій та поведінка судді

мають підтримувати впевненість суспільства в чесності та непідкупності судових органів. Недостатньо просто чинити правосуддя, треба робити це відкрито для суспільства.

Дії судді Колупаєва В.В. у зазначених цивільних справах у їх сукупності вказують на системність недотримання ним норм, які визначають форму та порядок здійснення цивільного судочинства, а отже, і на систематичне порушення ним правил суддівської етики, що підриває авторитет правосуддя.

Кожний із встановлених у дисциплінарній справі фактів неналежного виконання суддею Колупаєвим В.В. службових обов'язків є окремою підставою для притягнення судді до дисциплінарної відповідальності згідно з нормами статті 92 Закону № 2453-VI, зокрема: за істотне порушення норм процесуального права під час здійснення правосуддя, що унеможливило учасникам судового процесу реалізацію наданих їм процесуальних прав та виконання процесуальних обов'язків або призвело до порушення правил підсудності чи підвідомчості; несвоєчасне надання суддею копії судового рішення для її внесення до Єдиного державного реєстру судових рішень; систематичне порушення правил суддівської етики; скасування судового рішення внаслідок неналежного ставлення до службових обов'язків.

У своїх письмових поясненнях (направлені на адресу Комісії 25 травня 2016 року) суддя Колупаєв В.В. зазначив, що апеляційним судом Житомирської області під час постановлення окремої ухвали від 18 червня 2015 року всупереч вимогам статті 211 ЦПК України не було з'ясовано всіх обставин справи. Колупаєв В.В. вважає, що ухвала постановлена з надуманих підстав та ґрунтується виключно на припущеннях.

Так, із дня прийняття ухвали про забезпечення позову Боуринг Трейдинг ООО не оскаржувала її в апеляційному порядку та у запереченнях на апеляційну скаргу Ковальчука В.С. не зазначала про порушення цим обмеженням своїх прав.

На час постановлення окремої ухвали будь-яких порушень прав чи інтересів сторін або інших осіб не було, оскільки ухвалу Корольовського районного суду міста Житомира від 19 травня 2015 року, якою скасовано забезпечення позову Ковальчука В.С., було залишено без змін як законну.

Стосовно обставин, вказаних в окремій ухвалі апеляційного суду Житомирської області від 23 лютого 2016 року, суддя Колупаєв В.В. пояснив (направлені на адресу Комісії 15 квітня 2016 року), що ТОВ «ЮССАМ» подано касаційну скаргу на рішення та ухвалу апеляційного суду Житомирської області від 23 лютого 2016 року, а тому детальнішу інформацію він надасть до Комісії після розгляду справи судом касаційної інстанції.

Втім, Комісією встановлено, що ухвалою Вищого спеціалізованого суду

України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 15 липня 2016 року касаційну скаргу ТОВ «ЮССАМ» визнано неподаною та повернено заявнику.

Таким чином, суддя Колупаєв В.В. не надав Комісії жодних доказів на спростування зазначених обставин, про які апеляційний суд Житомирської області повідомив в окремих ухвалах.

Відповідно до статей 1, 2, 4 Закону № 2453-VI судова влада в Україні відповідно до конституційних засад поділу влади здійснюється незалежними та безсторонніми судами, утвореними згідно із законом; судову владу реалізують професійні судді та, у визначених законом випадках, народні засідателі і присяжні шляхом здійснення правосуддя в рамках відповідних судових процедур; судочинство здійснюється Конституційним Судом України та судами загальної юрисдикції; суд, здійснюючи правосуддя на засадах верховенства права, забезпечує кожному право на справедливий суд та повагу до інших прав і свобод, гарантованих Конституцією і законами України, а також міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України; судоустрій і статус суддів в Україні визначаються Конституцією України, цим Законом та іншими законами України.

Згідно зі статтею 55 Закону № 2453-VI, права судді, пов'язані зі здійсненням правосуддя, визначаються Конституцією України, процесуальним та іншими законами, при цьому суддя зобов'язаний, зокрема, своєчасно, справедливо та безсторонньо розглядати і вирішувати судові справи відповідно до закону з дотриманням засад і правил судочинства, а також додержуватися присяги судді.

За змістом присяги, згідно зі статтею 56 Закону № 2453-VI суддя присягається об'єктивно, безсторонньо, неупереджено, незалежно, справедливо та кваліфіковано здійснювати правосуддя від імені України, керуючись принципом верховенства права, підкоряючись лише закону, чесно і сумлінно здійснювати повноваження та виконувати обов'язки судді, дотримуватися етичних принципів і правил поведінки судді, не вчиняти дій, що порочать звання судді або підривають авторитет правосуддя.

Встановлені у дисциплінарній справі обставини в їх сукупності, а також висновки апеляційного суду Житомирської області щодо порушення суддею Колупаєвим В.В. правил здійснення судочинства при розгляді цивільної справи № 296/6896/15-ц, які зробили можливим рейдерське захоплення нерухомого майна ТОВ «Побужський феронікелевий комбінат», свідчать про те, що дії судді Колупаєва В.В. порочать звання судді та підривають авторитет правосуддя.

Відповідно до пункту 6 частини першої статті 97 Закону № 2453-VI вчинені суддею Колупаєвим В.В. проступки надають Комісії підстави для

прийняття висновку про направлення рекомендації до Вищої ради юстиції для вирішення питання щодо внесення подання про його звільнення з посади судді з підстав порушення присяги.

Вимоги абзацу другого пункту 31 розділу XII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону № 1402-VIII визначають, що, ухвалюючи рішення за результатами розгляду дисциплінарних справ, Вища кваліфікаційна комісія суддів України застосовує дисциплінарні стягнення, визначені цим Законом.

Види дисциплінарних стягнень та порядок їх застосування передбачені статтею 109 Закону № 1402-VIII.

Обираючи вид дисциплінарного стягнення стосовно судді Колупаєва В.В., Комісія врахувала характер дисциплінарного проступку, його наслідки, особу судді та ступінь його вини.

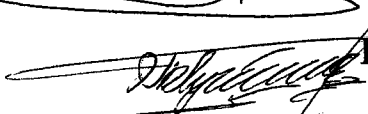
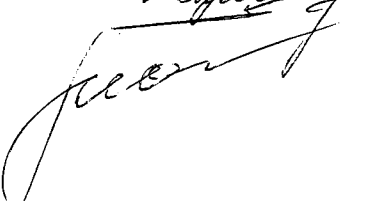
Ураховуючи зазначене вище, керуючись вимогами, передбаченими абзацом другим пункту 31 розділу XII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону № 1402-VIII, загальними умовами застосування закону у часі, Комісія вирішила внести подання до Вищої ради юстиції про звільнення Колупаєва В.В. з посади судді Корольовського районного суду міста Житомира.

Керуючись статтями 92-97, 100, 101 Закону № 2453-VI, статтею 109 та пунктом 31 розділу XII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону № 1402-VIII, Комісія

вирішила:

внести подання до Вищої ради юстиції про звільнення Колупаєва Валерія Вікторовича з посади судді Корольовського районного суду міста Житомира.

Члени Комісії:

 А.О. Заріцька
 П.С. Луцок
 М.А. Макарчук